

i den gamle Krønike, at han viste Fromhed; Krønikeskriveren Saxo føjer ganske vist for Forsigtigheds Skyld til: „for saa vidt man kan tale om Fromhed hos en Brodermorder“, men derefter gaar han dog videre og kommer til det Resultat, at han virkelig var en from Mand, idet han ofrede sig personlig, for at den Byrde, som laa paa Samfundet, skulde blive taget bort fra dette og lagt alene paa ham. Deri viste han sig from. Men det har den højtærede Statsminister ikke villet gøre, skønt han har haft utallige Opfordringer dertil, ogsaa indenfor sit eget Parti. Han har ikke villet efterfølge Oluf Hunger i det, hvorfor denne Monark fortjener Ære. Det er derfor de sidste Bemærkninger, jeg skal gøre, henvendt til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som talte om Valgspørgsmaalet, den Mulighed for Valg, som jo er rejst fra forskellig Side: — Det ærede Medlem har ikke forstaaet, hvad det er, jeg har bemærket om Valget.

Jeg har sagt, at et Valg paa Statsministerens Person — ved de Lejligheder før, hvor et Valg har kunnet tænkes som Følge af, at den højtærede Statsminister kunde være faldet her i Tinget, altsaa efter Juli-Erklæringen og efter den sidste Rekonstruktion af Landmandsbanken — et Valg paa hans Person var udelukket. Det er det, jeg har sagt til det ærede Medlem Hr. Pürschel: at det ærede Medlem tager fejl i at tro, at den Omstændighed, at en Minister styrttes, altid skulde bevirke, at der kommer Valg. Det kommer an paa, om den styrtede Minister er i Stand til at fremkalde Valg; dertil maa han have en vis Styrke, og naar en Minister var faldet paa en saadan Maade, som den højtærede Statsminister vilde være faldet, vilde han have været ude af Stand til at iværksætte den Beslutning, som kalder paa et Valg. Men derimod er der en anden Situation, som kan nødvendiggøre Valg, og det er den, som jeg har sagt synes at trække op nu, saaledes som skildret af det ærede Medlem Hr. Pürschel, nemlig hvis de to Partier, som alene kan skaffe et Regeringsflertal, ikke er i Stand til at arbejde sammen; thi saa er der ingen anden Udvej end Valget. Saa har de to Partiers Samarbejde lidt den endelige Bankerot, og saa har det vist sig, at det, som de sagde til Befolkningen i 1920, at de var i Stand til at arbejde sammen paa en saadan Maade, at Arbejdet kunde føre Folket frem; har spillet en saa uhyre Fallit, at de maa gaa hver for sig ud til Vælgerne og bede dem om at skaffe et andet Flertal, for at der igen kan komme

en Regering her i Landet. Ja, naar de to Regeringspartier gaar bankerot, er et Valg nødvendigt, men heller ikke før.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg spurgte det ærede Medlem Hr. Rode, om ogsaa hans Parti var stemt for Importregulering eller Importbegrænsning; og hvad svarede det ærede Medlem? Han gik fuldstændig ved Siden af og sagde, at Venstre afskyr Importregulering, og at Venstre har saboteret denne Sag, og føjer til, at denne Sag kan ikke fortsættes. Men det er overhovedet ikke noget Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg gentager dette Spørgsmaal overfor det ærede Medlem: Hvis der er en Mulighed for at fortsætte med Importreguleringen, er det ærede Medlem saa Tilhænger deraf? Vil det ærede Medlem eventuelt efter et Valg, hvis Forholdene er dertil, være med til Importregulering eller ikke?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Jeg har mange Gange haft Lejlighed til at sige i dette Ting, hvilke Betingelser jeg mener der er for Importregulering her i Landet, og det er klart, at hvis Betingelserne er til Stede, er jeg for det. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa det interessante Tilfælde, at just i Dag kommer der Meddelelse fra Holland om, at den hollandske Regering, Regeringen i det sammen med Danmark mest udprægede Frihandelsland, overfor Skotøjsindustriens Vanskeligheder er gaaet — ikke til et Forlig paa Tolden, men til at fremsætte et Forslag om en Importregulering eller Importbegrænsning. Det har man paa nærværende Tidspunkt gjort i Holland. Jeg ved ikke, hvad Resultat det fører til, men ogsaa der har man set, at den Vej var at foretrække i et Frihandelsland fremfor at forhøje Tolden. Jeg har hele Tiden ment, at Importregulering var langt at foretrække for Toldhistorien. De Herrer har politisk behandlet dette Spørgsmaal saaledes, at nogle af Venstre faktisk har sat sig i Hovedet, at Told til syvende og sidst var at foretrække fremfor Importregulering, og det har bragt hele denne Politik i en saadan Situation, som den er kommet i, under hvilken jeg maa sige, at naar Venstre har sagt, at Importregule-